

POLAND/POLOGNE

Standardowa informacja o Konwencji o przekazywaniu osób skazanych sporządzonej w Strasburgu dnia 21 marca 1983

Konwencja o przekazywaniu osób skazanych umożliwia, pod pewnymi warunkami, osobom skazanym na karę pozbawienia wolności w państwie nie będącym ich państwem ojczystym, przekazanie ich w celu odbycia kary do tego państwa.

Przepisy Konwencji stosuje się także do osób, których odpowiedzialność karna za popełnione przestępstwo została wyłączona ze względu na ich stan umysłowy i orzeczono wobec nich środek polegający na umieszczeniu w zakładzie zamkniętym.

Przekazanie skazanego wymaga zgody:

- Osoby skazanej (jeśli jest to konieczne ze względu na jej stan psychiczny i fizyczny także jej przedstawiciela prawnego)
- Państwa skazania
- Państwa wykonania to jest tego, do którego skazany ma być przekazany. W Rzeczypospolitej Polskiej ostateczną decyzję o przejęciu skazanego podejmuje Minister Sprawiedliwości.

Polska jest stroną Protokołu dodatkowego do Konwencji o przekazywaniu skazanych, który dopuszcza przekazanie skazanego bez jego zgody w wypadku, gdy w państwie skazania orzeczono o wydaleniu osoby skazanej.

Warunki przekazania skazanego do Polski:

- Obywatelstwo polskie osoby skazanej
- Prawomocność orzeczenia sądu
- Nie mniej niż 6-ście miesięczny okres pozostały do końca kary. W wyjątkowych wypadkach okres ten może być krótszy.
- Czyn, za popełnienie którego nastąpiło skazanie za granicą, jest także przestępstwem w Polsce.

Wyrok podlegający wykonaniu po przekazaniu do Polski:

Wyrok Państwa obcego podlega wprowadzeniu do wykonania przez sąd polski poprzez **przekształcenie** orzeczenia zagranicznego bądź **wykonanie kary w dalszym ciągu** (jeśli zastosowania tego trybu zażąda państwo skazania bądź obowiązek taki wynika z treści zastrzeżeń do Konwencji złożonych przez państwo skazania)

W wypadku przekształcenia, kara do wykonania w Polsce nie może być wyższa niż kara wymierzona za granicą, może natomiast w szczególnych przypadkach ulec obniżeniu.

Wykonanie kary w dalszym ciągu oznacza wprowadzenie kary pozbawienia wolności w takiej samej wysokości, w jakiej orzekł ją sąd państwa skazania - jednakże wymierzona kara nie może przekraczać górnej granicy zagrożenia przewidzianego przez prawo polskie.

Wobec skazanego przejętego do Polski stosuje się polskie przepisy o wykonaniu kary.

Ściganie za inne przestępstwo

Organy polskie mogą wszcząć lub kontynuować postępowanie karne i wykonać karę pozbawienia wolności orzeczoną za przestępstwo inne niż to, którego dotyczy wyrok będący podstawą przejęcia.

Prawo łaski, amnestia

Skazany po przekazaniu może skorzystać z prawa łaski lub amnestii zastosowanej zarówno w państwie skazania jak i w państwie wykonania.

Zmiana orzeczenia

Państwo skazania jest wyłącznie właściwe do przeprowadzenia postępowania zmierzającego do zmiany orzeczenia.

Informacje o postępowaniu w sprawach przekazania

Osoba skazana może zgłosić życzenie przeniesienia do państwa obywatelstwa zarówno organom państwa skazania jak i organom polskim (np. do Ministerstwa Sprawiedliwości RP lub polskiej placówki konsularnej).

Postępowanie ma charakter dwustopniowy. W pierwszej kolejności sąd polski ocenia dopuszczalność prawną przejęcia do wykonania w Polsce orzeczenia państwa obcego, w oparciu o dokumentację przekazaną przez państwo skazania. Po uprawomocnieniu się postanowienia sądu - decyzję o przejęciu bądź odmowie przejęcia osoby skazanej podejmuje Minister Sprawiedliwości.

Orzeczenie sądu o niedopuszczalności przejęcia orzeczenia do wykonania skutkuje zawsze wydaniem przez Ministra Sprawiedliwości decyzji o odmowie przejęcia skazanego.

Stwierdzenie dopuszczalności przejęcia orzeczenia do wykonania nie zobowiązuje Ministra Sprawiedliwości do wyrażenia zgody na przejęcie skazanego. Każdy przypadek oceniany jest indywidualnie.

W drugim etapie - po przejęciu skazanego do Polski - sąd określa kwalifikację prawną czynu oraz karę podlegającą wykonaniu.

Podejmując działania zmierzające do przeniesienia skazanego do Polski należy mieć na uwadze, że celem Konwencji jest dążenie do skuteczniejszej resocjalizacji skazanego poprzez umożliwienie cudzoziemcom odbycia kary pozbawienia wolności we własnym społeczeństwie w interesie wymiaru sprawiedliwości. W żadnym wypadku nie należy traktować Konwencji, jako środka prowadzącego do obniżenia wymierzonej skazanemu kary, bądź uniknięcia jej wykonania.